

HOE HET VLAAMS BELANG DE POLITIE INFILTREERT

Het Vlaams Belang heeft geen mollen bij de Antwerpse politie, zei Philip Dewinter in diverse tv-journaals, nadat het gerecht het kantoor van Bart Debie, veiligheidsadviseur van het Belang en gewezen politiecommissaris van Antwerpen, had doorzocht. Liegt Dewinter wel eens vaker? Want de Deng-mollen bij de Antwerpse politie beweren compleet het tegenovergestelde: volgens hen beschikt het Belang bij de Antwerpse politie over een uitgebreid en goed georganiseerd netwerk van naarstig woelende lekkers, spionnen en saboteurs. De mol als politieke strategie van de spanning en de verrotting.

Door Raf Sauviller

DE MOL IN ANTWERPEN

Vorige week werd bekend dat justitie een onderzoek is begonnen naar Antwerpse flikken en gewezen flikken die vertrouwelijke gegevens naar journalisten lekken. De verdachten zijn gewezen commissaris en huidig Vlaams Belang-medewerker Bart Debie, en de huidige chef Operaties en nieuwe sterke man van de Antwerpse politie Serge Muylers. Nieuw zijn die verdenkingen niet. Van Debie doet al langer het gerucht de ronde dat hij een tipgever is van de gerechtverslaggevers, en dat hij die in het verleden al vaker van materiaal heeft voorzien.

Op het hoogtepunt van zijn carrière was de gepatenteerde geweldenaar Bart Debie commissaris van de Zone West en hét troetelkind van de huidige hoofdcommissaris Serge Muylers. Debie kreeg de leiding over de politiecellen die in het Schipperskwartier en op het Falconplein de georganiseerde misdaad mee in de goot moesten vegen. Zijn ongenueanceerde en met veel matrakgeweld gepaard gaande aanpak brak hem uiteindelijk zuur op. Zijn politiecarrière blokkeerde door

een onderzoek wegens verduistering, misbruik van macht, schriftvervalsing, foltering, inbreuken op de wet op het racisme, enzovoort. Begin dit jaar nam de geschorste Debie ontslag bij de Antwerpse politie om gelijk veiligheidsadviseur en parlementair medewerker van het Vlaams Belang te worden. Volgens anonieme bronnen bij de Antwerpse politie beperkte Bart Debie zijn activiteiten niet tot lekken naar de pers, maar was hij jarenlang de mol die het toenmalige Vlaams Blok van het soort materiaal voorzag waarmee voorman Philip Dewinter triomfantelijk kon uitpakken in de media. Nog volgens diezelfde bronnen hanteert het VB in Antwerpen al jaren een insluip- en sabotagestrategie, en beschikt het daarvoor over een uitgebreid netwerk van handlangers binnen de stadsdiensten. In theorie worden die diensten bestierd door politici van de democratische meerderheid. Maar in de praktijk blijken veel diensten geïnfiltreerd door sympathisanten en regelrechte geheimagenten van het VB, die er de dagelijkse werking niet langer conform de directieven van hun

politieke oversten sturen, maar de zaak geheel naar de wensen van het Blok proberen te plooiën of zelfs te saboteren, om de onvrede en het racisme in de stad nog op te poken.

Vooraf bij de Antwerpse lokale politie zouden de ondergronders van het VB zo talrijk zijn, dat men gewaagt van een echte Vijfde Colonne: een gestaald kader van rechts-extremisten dat zich gewillig laat gebruiken als spionnen, manipulators en saboteurs. De Blokkanker bij de Antwerpse politie zou zo kwaadaardig zijn, dat hij ondertussen zelfs naar de kop is uitgezaaid. Aldus onze informanten.

Hoe die heimelijke machtsovername in zijn werk is gegaan? Redelijk eenvoudig. In een stad waar racisme, rechtse reflexen en antidemocratische gevoelens welig tierden en waar één op de drie burgers op het VB stemt, kun je moeilijk verwachten dat het er bij de politie minder kwalijk toe zou gaan. Zoals dat in de meeste politiekorpsen het geval is, is ook binnen de Antwerpse politie de

TOT 90 PROCENT VAN DE ANTWERPSE POLITIEAGENTEN STEM VOOR HET VLAAMS BELANG

grondtoon altijd al behoorlijk rechts geweest. De doorsnee politiemans heeft nu eenmaal een natuurlijke hang naar law and order, naar discipline en strak binnen de lijntjes kleuren. Die 'natuurlijke hang' slaat bij een deel van het personeelsbestand over in extreme overtuigingen. Dat mag nauwelijks verwondering wekken, zeker als je oversten je daar in voorgaan. Zo was een van de staande uitdrukkingen van de vroegere Antwerpse waarnemend korpschef Tony Dyck, die er totaal geen moeite mee had een door Griekse criminelen gecontroleerde hoerentent in het Antwerpse Schipperskwartier als stamcafé te gebruiken, dat "alle Marokkanen in de zoutmijnen moesten worden gesmeten".

Tot voor kort was het politiek zeer incorrect om politiemensen, die "elke dag hun leven voor ons op spel zetten", antidemocratische of extreemrechtse reflexen toe te dicht. Maar nu geven steeds meer betrokkenen binnen het Antwerpse korps toe dat hun collega's massaal op het Vlaams Belang stemmen en het gedachtegoed van het

HET ANONIEME VERZET

Niet iedereen is zo enthousiast over het Antwerpse politiekorps als burgemeester Patrick Janssens en waarnemend korpschef Eddy Baelemans, die om de zoveel maanden voor de verzamelde pers een blik goed nieuws, vreugde over de stijgende kwaliteit van de politiezorg en blijdschap omtrent de dalende criminaliteitscijfers optrekken. In het korps zelf werken heel wat mensen die met lede ogen aanzien hoe de politie steeds meer in extreemrechtse handen komt. Dit artikel is samengesteld uit gesprekken met die politiemensen, die allemaal, zonder uitzondering, anoniem wilden blijven. Omdat, en wij citeren, "er in het in vijandige en elkaar fanatiek bestrijdende fracties uiteengevallen Antwerpse korps, onder controle van hoofdcommissaris Serge Muyters, op dit moment een terreurbewind wordt uitgeoefend, dat geen kritiek verdraagt."

HET VB HEEFT EEN WARE VIJFDE COLONNE BIJ DE ANTWERPSE POLITIE: EEN GESTAALD KADER VAN RECHTS-EXTREMISTEN DIE ZICH GEWILLIG LATEN GEBRUIKEN ALS SPIONNEN, MANIPULATOREN EN SABOTEURS

Belang zelfs actief mee uitdragen. Ook de van corruptie beschuldigde en sindsdien geschorste Antwerpse korpschef Luc Lamine, anders een tegenstander van het Blok, verhulde dat niet langer in zijn in 2001 uitgegeven boek Samen Veilig. Maar hij had er een excuus voor. Volgens hem had het allemaal te maken met incompetente magistraten. Justitie zou namelijk het arrogante, 'jullie kunnen me toch niets maken'-gedrag van antisociale migrantenjongeren nog aanwakkeren, door die jongeren keer op keer weer op vrije voeten te stellen nog de arresterende agent zijn proces-verbaal heeft uitgeschreven. Dat maakt die agent steeds minder een vriend van de rechtsstaat en de democratie.

In Antwerpen was de lokale politie ook nog eens het slachtoffer van het discriminerende gedrag van een burgemeester als de in 1994 opzijgezette Bob Cools. De socialist Cools had een volslagen minachting voor de politie en beledigde zijn agenten waar en wanneer hij kon. Voor Cools was het politiekorps vooral een privé-tuin waarin politieke benoemingen konden worden weggezet, en waar gratis 'plakkers' van verkiezingsaffiches en 'tappers' op politieke bals konden worden gerekruteerd. Het gevolg van een en ander was mateloze onvrede, demotivering, frustratie en verzuring: de perfecte potgrond voor het Vlaams Blok. En dat Blok heeft vanaf dag één werk gemaakt van de Antwerpse flikken. Terwijl de democratische partijen de problemen rond de politie bleven negeren, de kwaliteit van de politiezorg in Antwerpen tot ver onder het nulpunt zakte, de klantvriendelijkheid maximaliseerde en individuele politiemensen tijdens hun uren bijklusten of doodgewoon over de rand van het criminele balanceerden, mat het Blok zich de rol aan van ombudsman voor ontevreden politiemannen en -vrouwen. Het trok naar de commissariaten om daar een luisterend oor te bieden, schouderklopjes uit te delen en bekeerlingen te maken.

"De ronselaars van het Blok, vaak ex-agenten, hangen al tien, twintig jaar rond het Antwerpse korps", zeggen onze anonieme informanten. "Ze zijn altijd aanwezig, overal. Op de politiebals, tussen de middag in de bureaus, na de uren in de cafés. Dat maakt indruk op politiemensen naar wie de democratische partijen niet omkeken, en wier xenofobe reflexen worden aangescherpt telkens ze worden geconfronteerd met legale en illegale migranten die lak hebben aan de Belgische rechtsregels."

Het aantal VB-stemmers ligt bij de Antwerpse politie dan ook een stuk hoger dan het stedelijk gemiddelde van 30 procent. De agenten met wie Deng heeft gesproken hanteren zeer hoge percentages, tot een angstaanjagende 90 procent toe. In 1999 werden Brice De Ruyver, de huidige veiligheidsadviseur van premier Verhofstadt, en de vroegere hoofdcommissaris van Amsterdam Eric Nordholt uitgenodigd door de toenmalige Antwerpse burgemeester Leona Detiège om hun licht te laten schijnen over het grote verbeterplan van toenmalig hoofdcommissaris Luc Lamine. De Ruyver en Nordholt wilden weten in hoeverre Detiège en Lamine konden rekenen op de loyaliteit van hun politiemensen. Het antwoord dat ze kregen sneed hun de adem af. In het Antwerpse hoofdcommissariaat schatte men toen dat minimum zestig procent van het middenkader van het politiekorps actief was voor of binnen het Blok.

FLIKKENVRIENDEN

Wie zijn de infiltranten van het VB bij de Antwerpse politie? Zelf komen ze het niet aan je neus hangen en vaak worden deze mollen pas officieel geïdentificeerd als ze na bewezen diensten uit het korps stappen en een hapklare politieke carrière krijgen aangeboden bij het VB.

In Brussel werd de rechtse extremist Johan Demol ooit commissaris van politie van Schaarbeek. Toen hij daar in een vlammenzee van schandalen moest opstappen, liep hij meteen naar het Blok. In Antwerpen deed hetzelfde zich voor met figuren als de gewezen adjunct-commissaris Walter Cools, die van 1994 tot 2000 in de Antwerpse gemeenteraad zetelde voor het Blok, en met Jules Neel - broer van de afvallige socialist en huidig VB'er Staf Neel -, een ex-lid van de Antwerpse Opsporingsdienst (OD) die het tot lid van de Antwerpse provincieraad schopte. Het VB jaagt actief op politiemannen die er de brui aan geven. In 2000 ging commissaris François De Renneville met pensioen. Hij werd meteen aangeschoten door het Blok. De Renneville sloeg het aanbod toen echter af.

Een van de meer efficiënte VB-mollen was Louis Anken, die als ex-inspecteur van de Mobiele Brigade en nationaal voorzitter van de christelijke vakbond CCOD/sector politie, jarenlang duikboot speelde voor het Blok bij politie en vakbond. Na zijn pensioen in 1994 werd hij verkozen in de Antwerpse gemeenteraad. Sindsdien is Louis Anken de beste vriend van de geplaagde Antwerpse politiemannen. Hij is bijvoorbeeld de man die voor het VB het Steuncomité Antwerpse Politie oprichtte, een soort Antwerpse amicale, zoals vroeger de vrienden- en sympathisantenclubs van politie- en legereenheden werden genoemd die meestal niet meer waren dan broeihaarden van extreemrechts geweld en criminaliteit. Louis Anken vond het feit dat Antwerpse agenten massaal bijklusten en op die manier hun politionele taken verwaarloosden, bijvoorbeeld helemaal niet erg. Een behoorlijk stuk zieker was volgens hem het feit dat de Antwerpse politiek de politiemannen opzadelde met nieuwlichterij als het aanpakken van sluikstorters, naar zijn zeggen een bezigheid een echte politiemannen onwaardig.